

Det voro två söstrar
(Den underbara harpan)

Hulteberg, Värmland

Det vor - o två sö__strer å de la - de råd, ty Dan - ne - mark lig __ ger så vi - da De
skul - le gå åt sjön (å) tvätt sitt gul - hvi - te hår ty de ror ut - i sjön med de å - dror å __ dror

Slutet är ett otydligt

1. Det voro två söstrar å de lade råd,
– ty Dennemark ligger så vida
de skulle gå åt sjön (å) tvätt sitt gulvhite hår
– ty de ror uti sjön med de ådror
2. Den yngsta hon sätter sig uppå en sten
Den älsta hon butter den yngsta deruti
3. Käre du min söster du hjälper mig i land
å dig så vill jag giva en klädning utav guld
4. Din röda gullklädning den får ja väl ändå
Men aldrig ska du mer på landjora gå
5. Å käre du min söster du hjälper mig i land
å dig så vill jag giva min röda gullring
6. Din röda gullring den får ja väl ändå
Men aldrig ska du mer på landjora gå
7. Å käre du min söster du hjälper mig i land
å dig så vill jag giva min unga fästerman
8. Din unga fästerman den får ja väl ändå
Men aldrig ska du mer på landjora gå
9. Så kom di der roendes med en liten fiskerbåt
Så tok di den jungfrun med sig hem på sin gård
10. Å skrotten den gjorde di harpa utå
Å håret dä gjorde di stränger deruppå
11. Det första draget han på harpan drog
Då satt den bruden i brudebänk å log
12. Och käre min speleman du spelar icke så
Jag töcker ja hörer min lilla systems låt

13. Den bruden hon såg genom fönstret ut
Då såg hon ej himmel för eld å för krut